

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **Ing. D. N.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor správních činností a krajský
živnostenský úřad,**
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2020, č. j. KUUK/023290/2020/3,

takto:

I. Žádost žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby se zamítá.

II. Žaloba se odmítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím datové zprávy ze dne 9. 6. 2020 v 00:00:21 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, Odbor správních činností a krajský živnostenský úřad, ze dne 23. 3. 2020, č. j. KUUK/023290/2020/3, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, Odbor správních činností - oddělení správní, ze dne 16. 12. 2019, č. j. MmM/133195/2019/OSČ-P/IP, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, tím, že dne 23. 4. 2019 v čase 10:50 hodin v „X“, ul. „X“ v bytě v „X“. patře nereagoval na výzvy policisty: „Jménem zákona, prokažte svoji totožnost.“, čímž se z nedbalosti dopustil přestupku proti veřejnému pořádku tím, že neuposlechl výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. Současně bylo rozhodnuto o tom, že žalobci se ukládá trest v podobě pokuty ve výši 1 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Společně s žalobou podal žalobce také žádost o prodloužení lhůty k podání kvalifikované žaloby prostřednictvím právního zástupce, jehož mu ustanoví soud, jelikož žalobce není

právně zdatný a je ve finanční tísní. Vedle toho žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků vzhledem ke své sociální situaci. Žádost o prodloužení lhůty k podání kvalifikované žaloby žalobce odůvodnil tím, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v době vyhlášeného nouzového stavu v důsledku epidemie koronaviru SARS CoV-2, třebaže této činnosti se v době nouzového stavu měl žalovaný dle doporučení vlády zdržet. Dané rozhodnutí bylo žalobci doručeno do jeho datové schránky dne 6. 4. 2020, přičemž fakticky si jej žalobce vyzvednout z datové schránky až dne 24. 4. 2020, a to poté, co se mu podařilo v době nouzového stavu dostavit se na Českou poštu, kde si zařídil opětovný přístup do datové schránky z důvodu předchozí ztráty vstupních údajů do této schránky. Žalobce tak chyběl nutný čas na konzultaci s odborníky, sběr informací o předmětném případě a pro nutnou právní ochranu. Navíc v místě jeho bydliště od počátku dubna 2020 probíhala neúspěšná rekonstrukce vchodů, takže byly problémy i s doručováním listinných zásilek prostřednictvím pošty.

3. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žaloba, kterou žalobce podal, směřuje proti rozhodnutí žalovaného, a tudíž se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí hlavě druhé první dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. v § 65 až § 78. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze takovou žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Z odstavce 4 téhož ustanovení vyplývá, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
4. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 věty první téhož ustanovení, připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Z dokladů předložených soudu na jeho žádost žalovaným soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno, a to fikcí prostřednictvím jeho datové schránky dne 6. 4. 2020, jak vyplývá z doručenky datové zprávy (ID: „X“).
6. Den doručení (6. 4. 2020) je pak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobci ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí 6. 4. 2020, dvouměsíční **lhůta pro podání skončila v pondělí 8. 6. 2020**, jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 6. 6. 2020.
7. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobce nejpozději dne 8. 6. 2020 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu

soudu prostřednictvím datové schránky zaslal až dne 9. 6. 2020, jak vyplývá ze záznamu o ověření elektronického podání založeného na č. 1. 1 soudního spisu, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tedy nebyla zachována.

8. Žalobce požádal o prominutí zmeškání lhůty pro podání kvalifikované žaloby, což soud z procesní opatrnosti vyhodnotil jako žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání předmětné žaloby jako takové, a to ve smyslu ust. § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, (dále jen „zákon o opatřeních COVID“). Podle ust. § 3 odst. 1 tohoto zákona platí, že *„[z]meškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm.“* Z odstavce 2 téhož ustanovení vyplývá, že *„[ž]ádost o prominutí zmeškání lhůty v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví z důvodu podle odstavce 1 je třeba podat do dvou týdnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než dva týdny po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.“*
9. Citované ustanovení umožňuje soudu prominout zmeškání lhůty, ačkoli ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. stanoví, že zmeškání lhůty prominout nelze. Soud dále zdůrazňuje, že prominutí zmeškání lhůty podle ust. § 3 odst. 1 zákona o opatřeních COVID není automatické: žadatel musí naopak tvrdit a osvědčit, že mu bylo provedení zmeškaného úkonu „znemožněno nebo podstatně ztíženo“ v důsledku mimořádného opatření. Žadatel je tedy povinen tvrdit a osvědčit skutečnosti, které nasvědčují tomu, že omezení plynoucí z mimořádného opatření měla zásadní dopad na jeho možnost provést zmeškaný úkon (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, č. j. 55 A 43/2020-46, dostupné na www.nssoud.cz).
10. Zdejší soud shledal, že žalobce předmětnou žádost ve lhůtě předpokládané v ust. § 3 odst. 2 zákona o opatřeních COVID, nepodal, neboť tak učinil až 9. 6. 2020, tj. zjevně po uplynutí dvou týdnů od ukončení nouzového stavu dne 17. 5. 2020 (srov. usnesení Vlády České republiky č. 219/2020 Sb., o prodloužení nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS CoV-2). To bylo zásadní překážkou, aby soud mohl předmětné žádosti vyhovět, a proto ji ve výroku I. usnesení s odkazem na ust. § 40 odst. 5 s. ř. s. a ust. § 3 odst. 1 zákona o opatřeních COVID nevyhověl a zamítl ji.
11. S ohledem na výše uvedené tak byl soud nucen konstatovat, že žalobce podal žalobu **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání, jejíž zmeškání soud neprominul. Soud proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu ve výroku II. usnesení pro opožděnost odmítl. Za tohoto stavu ztratilo na významu, aby se soud zabýval žádostí žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů a jeho žádostí o osvobození od poplatkové povinnosti.
12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve výroku III. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. srpna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce